

نقش پیش بینی کنندگی کارکرد خانواده در دلزدگی زناشویی زنان متأهل شهر تهران^۱

سارا نوروزی^۱، شکوه نوابی نژاد^۲

^۱ کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استاد گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش پیش بینی کنندگی کارکرد خانواده برای دلزدگی زناشویی در زوجین متأهل شهر تهران انجام شد. روش انجام پژوهش از نوع مطالعات همبستگی می باشد. جامعه آماری شامل کلیه ۷۱ متاهلین مراجعه کننده به خانه های سلامت مناطق ۳، ۸، ۱۸، ۲ و ۷ شهرداری تهران که حداقل دو سال از زندگی مشترک آنها سپری شده در تابستان و پاییز ۱۳۹۴ بود. نمونه مورد مطالعه شامل ۲۲۵ نفر (۱۱۹ زن و ۱۰۶ مرد) و به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه سنجش کارکرد خانواده و مقیاس دلزدگی زناشویی پاینز است. در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه گام به گام استفاده گردیده است. یافته های این پژوهش نشانگر این است؛ رابطه ی کارکرد خانواده با دلزدگی زناشویی معکوس و معنادار می باشد. در این میان متغیر کارکرد خانواده و مؤلفه های حل مشکل، کنترل رفتار و عملکرد کلی از کارکرد خانواده عوامل اصلی در تبیین واریانس دلزدگی زناشویی هستند و ۰/۴۸ از واریانس و تغییرات دلزدگی زناشویی را تبیین می کنند. یافته های این پژوهش مؤید این است که هر چه زوجین دارای کارکرد خانواده در سطح بالاتری باشد احتمال عدم دلزدگی زناشویی بالاتر است.

واژه های کلیدی: کارکرد خانواده، دلزدگی زناشویی، زنان متأهل